

10/06/2019

[WEB CGT-INFORMA](#)

L'esclavitud de l'excel·lència

Una de les majors innovacions de les polítiques neoliberals en les universitats públiques ha sigut combinar l'excel·lència investigadora amb l'esclavitud laboral. Una innovació que ha donat lloc a un nou producte universitari: "l'esclavitud excel·lent" on es combinen i amplifiquen tant l'explotació laboral com l'auto-explotació personal. I, per descomptat, per a ser competitiu i conèixer el lloc que s'ocupa en el rànquing de l'esclavitud excel·lent és necessari mesurar-la diàriament.

L'excel·lència, com la fama, costa, mai s'aconsegueix plenament i es renova -o es reviu, com en el cas dels sexennis morts- sense descans. I això, com molt bé saben els nostres gestors, s'ha d'aprendre al més prompte possible. Aquest ensenyament impedeix pensar o/i pensar que el treball de recerca i docència en les universitats públiques pugui tenir algun sentit diferent a aquell que promociona el model neoliberal.

Fitxar, com a pràctica (educativa) diària, ens ensenya que estem endeutats, que el nostre temps no ens pertany, que pertany a aquell "altre" de la universitat neoliberal. Perquè no se'ns oblide, els nostres gestors i gestores han considerat necessari començar a aplicar el real decret del BOE del 12 de març de 2019 amb el personal investigador.

I mira per on, des de la seua responsabilitat investigadora i ciutadana, els i les investigadors i investigadores més joves de la nostra universitat s'estan oposant a aquesta mesura.

Des d'un model d'una universitat pública diferent més pròxim a la seua concepció com a "ben comú", estan rebutjant l'esclavitud de l'excel·lència i el deute amb el qual volen fitxar-los. Als més majors la seua mobilització ens recorda que el sentit més rellevant de la investigació en les universitats públiques consisteix a contribuir a la transformació progressista de la societat.

CGT_PV Universitat de València

10/06/2019

[WEB CGT-INFORMA](#)

La esclavitud de la excelencia

Una de las mayores innovaciones de las políticas neoliberales en las universidades públicas ha sido combinar la excelencia investigadora con la esclavitud laboral. Una innovación que ha dado lugar a un nuevo producto universitario: la 'esclavitud excelente' donde se combinan y amplifican tanto la explotación laboral como la auto-explotación personal. Y, por supuesto, para ser competitivos y conocer el lugar que se ocupa en el ranking la esclavitud excelente es necesario medirla a diario.

La excelencia, como la fama, cuesta, nunca se alcanza plenamente y se renueva -o se revive, como en el caso de los sexenios muertos- sin descanso. Y eso, como muy bien saben nuestros gestores y gestoras, se debe aprender lo antes posible. Dicha enseñanza impide pensar o/y pensar que el trabajo de investigación y docencia en las universidades públicas pueda tener algún sentido diferente al que promociona el modelo neoliberal.

Fichar, como práctica (educativa) diaria, nos enseña que estamos endeudados, que nuestro tiempo no nos pertenece, que pertenece a ese 'otro' de la universidad neoliberal. Para que no se nos olvide, nuestros gestores han considerado necesario comenzar a aplicar el real decreto del BOE del 12 de marzo de 2019 con el personal investigador.

Y mira por donde, desde su responsabilidad investigadora y ciudadana, los investigadores e investigadoras más jóvenes de nuestra universidad se están oponiendo a esta medida.

Desde un modelo de una universidad pública diferente, más próximo a su concepción como 'bien común', están rechazando la esclavitud de la excelencia y la deuda con la que quieren ficharles. A los más mayores su movilización nos recuerda que el sentido más relevante de la investigación en las universidades públicas consiste en contribuir a la transformación progresista de la sociedad.

CGT_PV Universitat de València

